

«За літо стомлена мілесенька ріка...»

Воронько Платон Микитович

* * *

За літо стомлена мілесенька ріка
Вповільнює ходу свою синяву.
Вона не мріє про дніпрову славу,
Не тішиться стрибками з лотока.

Але коли в закови забере
Зима їй ноги і ласкаві руки,
Ріка обуриться:
«За що терплю я муки?..» —
І повинню кайдани роздере.

В тім герці волею наповниться душа,
А тіло силою наллється молодю, —
Ріка млини затопить до коша,
А може, й греблю пустить за водою.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч 2 — К.: Радянський письменник, 1983.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/za_lito_stomlena_milesenka_rika